

Радивој Шајтинац

ЧИТАЧИ ПОЕЗИЈЕ

(Миловање змијског цара)

Као пред кавезом
увек у стартној забуни
да не исклизне, не измигољи се
самоспасоносна гуја реченице
она гуштерача с главом и репом
и логичким надимцима

кад уклизне сваког значења зачетак
претварајуће утешан и неизбежан
изненађујући у самооткрићу
самоотимачини
где бесконачан говор који је у току
као на пустом спруду остави
читаче брисаче аутоугестиране
сујетне подлоге замагљења
само с једне стране
с друге можда топли прст или хладна
асоцијацију могу у априорној свемоћи
неспремни само кад одлуче с
одлучни само када су неспремни

кад се устреме епифанија и херменеутика
само је на једној страни редукција
тамо где тишти и пишти метод
а не тамо где цагли се неизгориво, безбожно,
избављење открића

гмижу аналитичке репате главоње
и змијолика се метафора избацује и подсмева
цитира слабашном
као самоодбрана недокученог верса

прејасна јеси саопштена
од свега само тачна
тек тако, судећи, без даха и страха
не удиши поезију и не читај

и схватај
ако ти то једино престаје

ЈАСНО, А НИГДЕ

(Красота)

Вечна си, невидљивости
 очију ми,
 и потцењена неосвојивост
 муке ми,
 смрадни је знак
 неситих гласова заосталих
 после неискоришћених путоказа

од свих великих лажи
 само су видљиво-невидљиве неиздрживе
 оне што грабе свој реп у бекству
 и увис искашљавају зубе сопствене
 посипаш сласт безумну
 по шумама и горама
 које се збијају и клијају
 ако кише пронађу место за себе
 и облак се скраси као она јазбина
 из несанице

вечна си
 недочекана невидљивости
 ни време да сретнеш, ни
 несрећну срећу усвојиш
 од пуне неосветљене
 подетињиш туђине

без леђа, лица и сећања
 без јунака и открића останеш
 самопрождирућа
 сама собом закрчена
 на улазу изласка
 на изласку улаза,
 душо нечија

ОДЕ

(Исказ, да ли се јави кад мину покривачи?)

Нема онога који је
издахом из себе промолио
збогом небеско закашњење!
ни оних лажова покривача
с којим се сашаптавао и дописивао
у себи

смисла нема
свако словце и знак
неопериве су бактерије стиднице
неки због коже
неки због знака
у расколу
као увек и вечно
док послушном одсутношћу
школе расту а *praxis* цвета
тајно досуђеном скромношћу

за све који су се начekali
господски насели на сопствено стрпљење
једноставност
непушачки космогонијска
кад дезинфикује
кад дира
не бира

то је твоје
и поменутих
покривача